

[Sneum.]

at de studerende har taget den lægevidenskabelige Ekskens 1ste Del. Denne Udvidelse sammen med nogle andre smaa Bevilinger andrager ca. 57 000 Kr., saaledes at Universitetets Driftsbudget nu kommer op paa ca. 403 000 Kr. Jeg ved, at man ved Universitetet ogsaa havde ønsket andre Forbedringer, men Ministeriet har altsaa ikke ment at kunne gaa videre i denne Omgang. Jeg ønsker dog særlig at pege paa Professoratet i slaviske Sprog og Litteratur, som man synes at Staten burde overtage.

Denne Lærestol indehaves af Professor, Dr. phil. Stender-Petersen, der har virket ved Aarhus Universitet siden 1931, og som underviser i Russisk, Polsk og Tjekkisk. Hans Virksomhed indskrænker sig dog ikke til Arbejdet med de fagstuderende, hans Forelæsninger følges ogsaa af Folk fra Erhvervslivet, fra Handelen og Industrien, der har Forbindelse med Østeuropa, og i videnskabelige Kredse herhjemme anses han for at være en meget kvalificeret Videnskabsmand paa det angivne Sprogfelt. Jeg har hørt sagkyndige Folk udtale, at han for Tiden er vort Lands betydeligste Autoritet med Hensyn til de 3 nævnte Sprog. Jeg vil udtale Haabet om, at han i en nær Fremtid maa rykke frem, saaledes at Staten ogsaa overtager hans Professorat.

Saavel i Finanslovsforslaget som i Bemærkningerne betegner man endnu som før i Tiden Københavns Universitet som „Universitetet“. Det er naturligvis kun en Formalitet, men i Loven af 7. Maj 1937 er Udtrykkene „Københavns Universitet“ og „Aarhus Universitet“ fastslaaet, og Rigsdagen har enstemmigt godkendt de to Benævnelser. Det er da rimeligt ogsaa at anvende dem i Finansloven. Jeg ved vel, at Inertiens Lov er stærk, og der er Folk, der paastaar, at den ogsaa kan fungere paa Aandslivets Omraade; dette forklarer vel, at man endnu ikke har foretaget Rettelsen i Finansloven. Jeg synes absolut ikke, at det er nødvendigt at ulejlige Trykkeriet med et Ændringsforslag i denne Rigsdagssamling, jeg er fuldt tilfreds med, om man til næste Aar foretager Forandringen. Det er jo kun en Formalitet, men dog en Formalitet, der dækker den haandgribelige Virkelighed.

Da vi i Vinteren 1936—37 behandlede den sidste Lov om Aarhus Universitet, var man enig om, at der efterhaanden skulde tilstræbes en Ligestilling mellem vort Lands to Universiteter, og dette blev ogsaa udtrykt i Betænkningen. Efter hvad jeg har erfaret, er der flere yngre Videnskabsmænd, der har henvendt sig til Aarhus Universitets

Lærerforsamling og forespurgt, om de kunde indlevere Doktorafhandlinger til Universitetet i Aarhus. Dette lader sig ikke gøre endnu. I Göteborg kom man saa vidt, 4—5 Aar efter at Göteborg Universitetet var grundlagt, og nu er der gaaet 11 Aar, siden man begyndte i Aarhus. Der er da Grund til at tro, at Tiden snart maa være inde til at tage dette Skridt for Aarhus Universitets Vedkommende. Da vi behandlede den første Universitetslov, sagde Professor, Dr. theol. J. Oskar Andersen, som dengang var Medlem af dette Ting og Det konservative Folkepartis Ordfører, følgende — det staar i Folketingets Forhandlinger for 31. Januar 1931, Sp. 3897, og atter her beder jeg om Tilladelse til et kort Citat —:

„Der har nemlig været Tider, hvor Københavns Universitet maa siges at have været saa ensidigt, at det upaatvivlelig vilde have været særdeles godt baade for Universitetet og ikke mindre for Studenterne og de unge Videnskabsmænd, om der var en anden Anstalt, man kunde henvende sig til, naar det f. Eks. gjaldt dem, der vilde tage Doktorgraden.“

Professor J. Oskar Andersen havde allerede dengang Blikket henvendt paa denne Sag, og da der senere fra unge danske Videnskabsmænd er fremkommet Krav herom, saa beder jeg Undervisningsministeren tænke over, om ikke Tiden nu er inde til at tage dette Skridt. Jeg tror ikke, at Københavns Universitet er indstillet paa at sætte sig imod et saadant Fremskridt for Universitetet i Aarhus.

Jeg vil derefter gerne henlede Justitsministerens og Rigspolitechefens Opmærksomhed paa, at man ovre i den By, hvor jeg er fra, i høj Grad trænger til en ny Politigaard. Den nuværende Politistation er vist fra 1857, og skønt der er lappet lidt paa den en Gang imellem i den forløbne Tid, saa er den ikke længere tidssvarende og tilstrækkelig for den største Provinsby. Forholdene er nu blevet saa slette, at Politiet i Aarhus maa have Administrationen splittet paa 5 Steder i Byen. Det er en dyr Administration for Staten, men det er ogsaa til stor Ulempe for Publikum, som henvises fra det ene Kontor til det andet, og det er ikke let at hitte Rede i alle disse spredt beliggende Kontorer.

De Lokaler, som f. Eks. anvendes til Afhøringer, har ganske vist faaet en lille Oppudsning og en mindre Udvidelse, men alligevel er de alt andet end tidssvarende, da der ofte maa afhøres flere Personer paa een Gang, ikke alene i det samme Lokale, men undertiden ogsaa ved det samme Bord,